

Č. 779.

Administrativní řízení a řízení před neiv. správ. soudem: I. Nesprávné doručení rozhodnutí politického úřadu a nedostatek poučení o prostředcích opravných jsou bez významu, dostalo-li se rozhodnutí to, třebaš oklikou, přece do pravých rukou strany a podala-li z něho strana v čas odvolání. — II. Nerozhodla-li poslední instance správní o podstatné námitce strany, zruší nejv. správ. soud rozhodnutí její ke stížnosti strany dle § 6 zák. o správ. s. pro neúplnost.

(Nález ze dne 21. března 1921 č. 3386.)

Prejudikatura: nál. č. 171.

Věc: Firma Norbert L. u. Söhne v Něm. Libinách proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o přiděl pozemků do vnuceného pachtu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Výměrem ze dne 1. června 1920 č. 9885, řízeným na Jana L., továrníka v Něm. Libinách, žádala okresní správa politická ve Šternberku, aby jí byl obratem pošty předložen seznam luk, které by se mohly přenechat do drobného pachtu, a doložila, že nevyhoví-li se příkazu tomu, stanoví sama celkovou výměru luk pro přiděl do pachtu dle vlastního uvážení. Na to vyřkla svým odborným poradcem T. zákaz dalšího sečení luk těch, jelikož uchazeči o přiděl luk nutně potřebují.

Firma Norbert L. u. Söhne v Něm. Libinách podala pak »protest« k pozemkovému úřadu, v němž navrhla zrušení zákazu sečení luk, neboť prý sena z nich nezbytně potřebuje pro své koně (poštovní a hospodářské) a také pro hovězí dobytek.

Dalším výnosem ze dne 8. června 1920 č. 10.067, stěžující si firmě doručeným, přidělila také skutečně okresní správa politická dle § 63 zák. přiděl. z luk, firmou ode dvora Šumvaldu pachtovaných a v kat. obci Moravských Libinách ležících, část ve výměře 45 měřic uchazečům z obcí Šumvaldu, Troubelic a Moravských Libin.

Naříkaným rozhodnutím byla stížnost firmy proti výnosu okresní správy politické ve Šternberku z 1. června 1920 zamítnuta s odůvodněním, že opatřením okresní správy politické, kterým byla část luk stěžovatelkou spachtovaných ve výměře 8 ha 65 a 88 m² přidělena do prozatímního pachtu dle § 63 zák. přiděl., nebyla stěžovatelka poškozena, ježto jí zůstal ještě díl 4 ha luk spachtovaných vedle luk vlastních (ve výměře 3 ha 35 a 51 m²), kterým potřeby firmy jsou úplně kryty.

Ve své stížnosti k nejvyššímu správnímu soudu vytýká firma Norbert L. u. Söhne především nezákonnost, a to 1. proto, že výměr okresní správy politické z 1. června 1920 nebyl řízen na ni, nýbrž na neexistujícího továrníka Jana L. v Něm. Libinách, 2. že výměr ten neměl poučení o prostředcích opravných, 3. že nebyla dodržena lhůta výpovědní dle § 13 zák. záborového, 4. že bylo stěžovatelce násilně přerušeno sečení luk, na které měla bezpodmínečně nárok. Dále vytýká vadnost řízení jednak z důvodů právě pod 1. a 2. uvedených, jednak proto, že stěžující si firmě nebyla

slyšením poskytnuta možnost, aby se o chystaném zákazu vyjádřila a své protidůkazy o potřebě sena nabídla.

Nejvyšší správní soud uvažoval o stížnosti takto:

I když postup I. stolice zmíněný pod čís. 1. a 2. nebyl korektní, jest nicméně výtka nezákonnosti, po případě vadnosti řízení v tom směru vznesená bezpředmětnou, protože se výměr okresní správy politické z 1. června 1920 dostal — třeba že oklikou — přece jen do rukou stěžovatelčiných a protože i bez výslovného poučení o prostředcích opravných podala proti němu, resp. proti zákazu dalšího sečení luk včas stížnost, kterou státní úřad pozemkový také vyřídil, takže nelze o nějakém zkrácení práv jejich oním postupem okresní správy politické mluvit.

Stěžovatelka také závadu tuto v řízení správním ani neuplatňovala, právě tak jako výtku na třetím místě uvedenou, že úřad opomenul se zachovati dle předpisů §§ 9, odst. 2 a 13 zák. záborového. Nebylo proto ani o výtce posléz zmíněné v řízení správním rozhodováno (§ 5 zák. o správ. s.). Výtka ta jest ostatně sama o sobě předčasná, neboť nejde dosud o skutečné převzetí zabrané půdy po rozumu zákona záborového, nýbrž pouze o přiděl půdy do zatímního vnučeného pachtu dle § 63 zák. přiděl., pročez tu platnost předpisů §§ 9, odst. 2 a 13 zák. zábor., zejména potřeba předběžné výpovědi dle posléz zmíněného paragrafu dosud nenastala.

Zbývá tudíž jen výtka, že proti zákonu byl okresní správou politickou vydán, a to bez předběžného slyšení stěžovatelky, zákaz dalšího sečení luk. Jen tohoto zákazu týkal se vlastně celý »protest« stěžovatelčin ke státnímu úřadu pozemkovému a jen o něm měl úřad ten rozhodovati. Naříkané rozhodnutí se však otázkou tou vůbec nezabývá a odůvodňuje jen přípustnost přidělu jisté části luk stěžovatelkou spachtovaných do zatímního pachtu, tedy věc, která nebyla ani předmětem stížnosti (»protestu«).

Trpí proto rozhodnutí to neúplností, přehlížejíc naprosto onu podstatnou námitku stěžovatelkou vznesenou, i slušelo je dle § 6 zák. o správním soudě zrušiti.

Č. 780.

Horní právo: * Od lhůt odvolacích proti rozhodnutím horních úřadů nelze odčítati dny poštovní dopravy.

(Nález ze dne 22. března 1921 č. 3411.)

Prejudikatura: srovn. nálezy č. 102, 171 a j.

Věc: Firma C. B. v Chodově proti ministerstvu veřejných prací v Praze (zast. min. radou Drem Bohd. Rudlem) o trestní nález.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Trestní nález báňského hejtmanství v Praze ze dne 14. března 1920 č. 1076 byl doručen stěžovatelce dne 23. března 1920. Rekurs proti tomuto nálezu podaný došel na úřad první stolice teprve dne 23. dubna 1920 a byl rozhodnutím ministerstva veřejných prací v Praze ze dne 25. května 1920 čís. 23.337 zamítnut po rozumu § 231 hor. zák. pro opoždění, poněvadž byl u báňského hejtmanství v Praze podán až 31. den, tedy po uplynutí 30denní zákonné lhůty rekursní.